

Петко Р. Славейков

Майка

Мила ми е мойта майка,
макар стара била,
макар да е сиромашка,
тя ме е родила.
И да бъде ощ по-бедна,
долня – прост бял камък,
аз когато я погледна
тя е безцен камък.
И да беше тя прост възел
в дрипа еднокрайка,
тя за мен е все пак тази
сладка, мила майка.
Мила си ми, майко моя,
за теб ще мислея,
ще те мисля, ще те помня,
чак доде живея.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов, Снежина Гилева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4241>]